

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumerează și la poște și la librării.

În România:

la dnl Carol Schulder în București, strada
Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

3/15 MAIU.

Sibiu, 3/15 Maiu 1895.

Răsăriși, mare zi cu bogate amintiri! Mijesc la fereastră noastră razele splendidului tău soare — și-i cald și în inima noastră. Dar' aici, în inima română, încălzește alt soare. Chipuri din vremea trecută răsar în ea: o fașie lată de apă ce strălucește în lumină, o verde pajiste întinsă și albă, în mijlocul ei, o peatră scumpă și în fund catedrală, în care un mare om a rostit ca ieri un mare cuvânt; și lumea vine, pajistea se umple cu grabă și în freacămul mulțimii pare că auzim sguduitul fior rămas din acel cuvânt de ieri. O, Câmp al libertății, tu ești în inima noastră; o Bărnuțiu, ce cald ești și astăzi! E cald în inima noastră...

Era și atunci frumos, spune Papiu: „zi limpede senină, și ca un câmp verde și înflorit în auria primăvară erau întinși pe câmp fiii României; era căldură și în inima noastră, și în cămeși albe, încinși cu șerpăre... pe fețele lor puteai citi toate durerile trecutului și toate virtuțile, cu care se mântuiesc prezentul și viitorul națiunii, serioșitate în adunare, eroism în război, dacă se cere...”

Duhul veacului trecea pe deasupra lor: al unui veac voinic și doritor de libertăți, veac dușman opresorilor, veac ce readucea dreptul naturii în locul nedreptății privilegiate.

Bărnuțiu, care vorbise ca ieri în catedrală, își avea rădăcinile sale în teoriile dreptului naturii, formulat, în forma adoptată și de el, de un filosof german, elev al lui Kant.

Consecvențele cele mai îndepărtate și mai radicale ale principului de înăscută egalitate și libertate a indivizilor și națiunilor, nu l-au putut face să șovăiească; el le trăgea pe toate, deși vedea în fața sa o stare de lucruri antipodice opusă idealului său. Dar' ea trebuia stărsă, trebuia liberat chiar și iobagiul ce ar mai fi voit încă să fie iobagi, pentru că dreptul seu natural nu îngăduia ca libertatea să fie alienabilă. În fața acestui duh nimic din ce era istoric, nimic din ce era lege civilă-feudală nu mai putea sta. Și dacă nu se va putea altfel, făcă-se prin război, zicea el, viitorul suflet al comitetului național.

„Și într'adevăr”, zicea el într'una din cele mai frumoase părți ale discursului său,

„cine ne-ar pute scăpa de perire, când Dumnezeu astăzi nu mai învie morții...?”

„Au doară să așteptăm până își vor uita și limba toți Românii, ca atunci să văză și orbi și să zică: acum vedem și noi că zeu uniunea, aceasta a fost periculoasă pentru Români! Dar' ce va folosi atunci strănepoților degenerați că vor cunoaște rădăcirea părinților celor fricoși și ticăloși?... ce le va folosi când acum îi va fi răpit cu sine torentul unghurismului de nu se vor mai pute întoarce înapoi; înțeleg se va mira posteritatea cum de n'am cunoscut noi, că fiecare națiune numai atâtea onoare și valoare are câtă limba ei: înțeleg se va mira cum de n'am văzut noi în secolul luminilor și al naționalității ce este naționalitatea?” cum n'am prevăzut perirea gîntei noastre, când Ungurii ni-o spuneau cu zeci de ani mai înainte că vor să-și stingă pe Români! Așa posteritatea română se va mira de nesimțirea noastră și ne va blăstăma în morminte, că am ascultat cu nepăsare sentența de moarte a gîntei noastre, că n'am recurs chiar și la cele mai din urmă mijloace pentru apărarea numelui Român, că nu ne-am ridicat toți pentru unul și unul pentru toți, că se depărtăm dela strănepoți această infamie nemeritată.

„Sau nu era lucru mai strălucit și mai măreț înaintea oamenilor și a Dumnezeilor, ca să ne oștim pentru nemurire, și mai bine să descindem toți în morminte la părinții nostri încoronați cu glorie, decât să lăsăm o infamie eternă ca ereditate nefericirii nostri strănepoți? Ce limbă poate spune amarul pe care îl suferă numai în trei zile omul condamnat la moarte, dar' apoi amarul unei națiuni cine îl va spune, pe care s'ar vinde fiii săi cei înțelepți? Ce condeiu poate să descrie durerile celui îngropat de viu: eaca el se deșteaptă în mormânt, își mușcă buzele și își roade mâinile de desperare, că nu-l lăsează nici o rază de scăpare din fundul mormântului; și durerea acestui nefericit e scurtă: ear' durerea unei națiuni ce merge spre perire va trece împreună cu istoria din secol în secol și din generațiune în generațiune! Când nu se va mai auzi nici o vorbă română între Olț, Mureș și Tisa, când sunetele cele dulci ale limbii noastre se vor fi schimbat demult în sunete barbare amoroșite, când nu se vor mai fi strănepoții celor de astăzi că sunt viți de sub cerul cel blând al Italiei, când le va fi rușine de memoria Scvolorilor, Bruilor, Scipionilor, și vor jura poate că se trag de dreptul din turmele lui Atila: atunci sapa și plugul barbarului va scoate din pământ câte o peatră română, ca să mărturi-

sească că petrele au mai multă simțire de venerațiune către memoria națiunii celei dintău care a figurat odată în lume, decât milioanele de legionari pe care ne-a așezat aici Traian ca să păzim nestinsă gloria numelui roman, și noi în loc să o mărim o am micșorat, o am întunecat, o am vîndut, și împreună cu națiunea o am îngropat în anul 1848!

O expresiune mai puternică a simțimintelor sale, a simțirilor acelor zeci de mii ce-l ascultau nu se poate închipui; nici Bărnuțiu nu a mai produs niciodată un cuvânt mai frumos și mai puternic decât acest pasagi, prin care el trezia inspirațiune, prin care chema pe Români la moarte, pentru-ca vieața națiunii să fie vecinică.

Era pară în el și ardea cuvântul lui neînfrînat și fanatic.

Pesimismul, care picură ici-colo în frasa sa, s'a desmițit în chip strălucit prin evenimentele, ce l-au urmat și pe care Bărnuțiu le-a determinat în mare parte. Nimeni nu s'a găsit care să nu fie de păreriile lui Bărnuțiu; toți le primă, „națiunea plîngea cu bucurie”...

Și totuși nu putem zice că Bărnuțiu era un orb fanatic. El era stăpîn pe sentiment, gata la moarte azi, gata mîne la ordine. El își ținu vîforosul seu discurs și a treia zi zicea oamenilor „să-și plinească toate datorile către domnia pămîntescă și să fie în așteptare”. El era gata la ori-ce, dar' își rezervă se „aștepte” momentul, știu se chibzuească nu numai ce să facă, ci și cînd și cînd să facă, vedea lămurit și alegea potecile, pe care voia să ducă națiunea, pentru a pute realiza cu ajutorul, voea și jertfirea fiilor ei acel program proclamat în 4/16 Maiu.

De atunci a trecut multă vreme. De-atunci crescut-a mult curentul, pe care cu atîta forță îl deslănușă anul 1848. Și între ziua a cărei aniversare o sîrbăm azi și între azi s'au pus straturile multor acțiuni, s'au așezat și umbrele multor decepțiuni, dar' un mare progres s'a făcut.

Și de departe, din trecut bate și azi soarele cald. Nu mai sînt tocmai aceleași idei, dar' este aceeași tendență: a nu lăsa naționalitatea română să se peară. Dela trecut putem învăța energia simțimintului, prezentul trebuie să-și caute însuși căile politice, pe care să plece dus de ea, dus meren înainte.

Ziua de 3/15 Maiu ne gramădește de amintiri, pe care trebuie să le iubim și să le cultivăm. Ele fac parte din vremurile noastre de mândrie și se cuvine ca și noi, simțindu-o, să gîndim: Și noi voim să fim mari!

Din Casa Magnaților. „Ellenzék” dela 14 Maiu publică o depeșă particulară din Budapesta, despre decursul sesiunii de ieri a Casei Magnaților. Din această depeșă extragem:

„Președintele Cusei Magnaților declară, că urmează votarea asupra proiectelor și anume se se primească ori nu în general ca basă a dezbaterii speciale?”

„Se începe votarea în mijlocul unui întres viu.”

„Rezultatul votării este următorul:

„Pentru” au votat 117, „contra” 116!

„Proiectele au fost primite deci cu majoritate de un singur vot.”

„Metropolitul Miron Roman de astădată a votat pentru!”

„Au urmat apoi dezbaterile speciale.”

Contele Zichy a propus ca să se omită întreg articolul prim. Propunerea contelui Zichy se pune la vot și se primește cu 119 voturi contra 115.”

Nunțul Agliardi. „Kreuzzeitung” aduce știrea primită din Viena, că dacă în urma unei energice note diplomatice, Agliardi ar fi silit să se retragă, el va fi imediat avansat la rangul de cardinal, ear' postul de nunț în Viena nu va fi ocupat.

Procesul Turzenilor.

(Coresp. part. a „Tribunei”).

Cluj, 2/14 Maiu n.

Ca întotdeauna, așa și cu această ocaziune, la orele 8, pe când e fixată începerea procesului, nici un jurat nu e încă în sală. Se începe goana după ei. Abia pe la 10 se adună atîta ca să se compună juriul.

Acușatii sînt toți de față. Au o atitudine veselă, tinereta celor mai mulți face o excelentă impresie. Mai ales preoții și clericii în talarele lor frumoase. Ei intră în sală familiarizați deja cu recoarea și emoțiunile salei dela Redoută, unde acum e anul se dezbătea marele proces al Memorandului.

Președinte și de astă-dată este baronul Szentkereszty, asistat de juzii Becsek și Issekutz. Fotoliul acușatorului public este ocupat de procurorul Sám, care debutează azi și

el în „chestia valahă” atât de norocoasă pentru antecesorii sei Jeszenszky și Lázár. Ca să binemerite dela „patrioți” și mai ales ca să-și prepare înaintarea, nici vorbă: noul procuror va căuta să se ridice și el la piedestalul pe care au stat ceilalți.

Între jurați este și dl Alexe Pop. A venit punctual. Este însă aproape sigur, că nu vom avea norocul să-l vedem în banca juraților: procurorul îl va respinge. Ear' că jurații nu prea sînt dispuși să-și bată capul cu Românii, ci ar dori să facă scurt; unul întreba dacă se termină „afacerea” până la amezii!

Apărătorii Dr. George Popescu și Russu Șirianu au venit în fruntea clienților lor și cu martorul E. Pățacan. Dintre acușai dl Baltes are o singură rugare: să nu fie întemnițat peste vară, ci să l-se deee termin pentru toamnă, căci altmintreli ar fi la treia vară pe care ar trebui să o petreacă în temniță.

Notez încă faptul, că vicerotar al debaterilor este dl Romul Pop, fiul dlui avocat A. Pop. Dacă va trăi eră ca aceea în care și-a făcut praxă colegul seu Dr. Balás, apoi va avea să îndure multe dureri ca funcționar al justiției ungurești.

Curtea s'a constituit abia pe la 11 ore. Nici acușatii nici procurorul n'au excepționat pe nici un jurat. Etă jurații eșii la sorți: Dunky Kálmán, Korbul József, Dr. Bernard Albert, Dr. Gyalui Farkas, Gergely Ferencz, Herczeg Lajos, Polak Sándor, Tondon József, Demjén Agost, Dr. Bogdán Péter, Hankó, Veres, Rudas Gerő, ear' suplenți Alexe Pop, Hindy Árpád, Csizsár Gyula.

Președintele, bar. Szentkereszty face cunoscut juraților antecedențele acestui proces, care s'au mai pertractat odată, dar Curia a nimicit sentența de atunci.

Se cetesc actele și după aceea se ia

Interogatoriul:

Simeon Poruț, spune cum adunați fiind la un birt, cu ocazia tîrgului de săptămână s'au hotărît să trimită adresa de aderent lui A. C. Popovici. Unii au spus una un alta și după-ce adresa a fost purisată de Gelan, au iscălit-o. Nu erau toți de față că n'a compus textul. La postă așa știe că fost înscărcinat să o ducă Gaia. Constată procesul verbal dela instrucție este defectuos. Se înțelesese numai prin tîlmăci.

Ioan Gaia n'a fost de față la stabilirea textului. Adresa i'a adus-o Gelan. A iscălit și apoi a pus-o la postă.

Ioan Giurgiu a fost de față la stabilirea textului. Știe că adresa s'a trimis „Tribunei”, pentru publicare.

FOIȚA „TRIBUNEI.”

Michail Cogălniceanu.

(Urmare).

În anul 1843, Cogălniceanu avu prilegiul a face un pas mai departe în spriginul intereselor celor mai vitale ale poporului român. Domnitorul îi încredinșase catedrala istoria națională dela Academia Michailiană. Cuvîntarea de deschidere a acestui curs, ținută în ziua de 26 Noemvrie din acel an, fu un eveniment neauzit până atunci în țările române. În înflăcărea lui pentru studiul cel mai iubit al inimii sale, Cogălniceanu se lăsa să fi răpit de farmecul ideilor ce isorau tot mai departe, mai îngrămădite pe pragul buzelor sale. Într-o frumoasă și elocventă inspirațiune, el exclamă: „Inima mi-se bate când aud vorbindu-se de numele lui Alexandru-el-Bun, lui Stefan-el-Mare, lui Mihail-Viteazul; și nu mă rușinez a zice, că acești bărbați pentru Români sînt mai mult decât Alexandru-el-Mare, decât Hanibal, decât Cesar. Aceștia sînt eroii lumii, pe când cei dintăi sînt eroii patriei mele. Pentru mine bătlia dela Răboeni are mai mare interes decât lupta dela Termopile, și isbănzile dela Racova și Călugăreni îmi par mai strălucite decât acele dela Maraton și Salamina, pentru-că sînt câștigate de Români. Chiar locurile patriei mele îmi par mai plăcute decât locurile cele mai clasice. Suceava și Tirgoviștea sînt pentru mine mai mult decât Sparta și Atena: Baia un sat ca toate satele

preț decât Corintul, pentru-că în Baia avanul rigă al Ungariei, Mateiu Corvin, viteazul vitejilor, craiul crailor rănit de sabia moldoveană, fu pus în fugă și uită drumul patriei noastre”.

Sînte erau asemenea cuvinte, cari cădeau pentru prima-oră în urechile unui popor deprins până atunci numai cu împilare, cu înjosirea și cu disprețul propriei ființe! Dar' Cogălniceanu nu se oprește numai aici. Întorcîndu-și mîntre cătră marele corp din care facea parte frântura țării lui, el spune: „De parte de a fi pîrtinitorul unui simțimînt de ură către celelalte părți ale neamului meu, eu primesc ca patria mea toată acea înțindere de loc, unde se vorbește românește, și ca istorie națională istoria Moldovei întregi înainte de sfîșierea ei, a Valachiei și a pîrtilor din Transilvania.” Mai jos el revine asupra aceleiași teme, lovind fără cruțare în toți aceia, cărora le rămăsese pe ghiare aninate bucăți din trupul poporului seu. El spune că: „Moldova se sfîșie în trei părți: Valachia este încungiuată cu cetăți turcești, zidite pe pămîntul ei. Fără ajutor din afară, fără ajutor din lăuntru, Românii scapă toate privilegiile de mîntuire, și în vreme când toate popoarele Europei se înaintază spre o mai sdravănă întemeiere din lăuntru și din afară, noi cu aceeași repeziune ne apropiem de perire.” Cine mai rostise oare asemenea cugetări pline de adîncă durere asupra soartei mult nefericite, ce urgia vremurilor o adusesse peste noi? Care om mai îndrăsnise oare a vorbi de sfîșierea Moldovei de Ruși, Turci și Austriaci.

Cogălniceanu însă nu se oprește nici aici,

a ataca cu aceeași energie nedreptatea organizării lăuntrice, după-cum protestase în contra rășlurilor din partea vulturilor ce ne încungiuau. El lovește drept în fața „aristocrația cea neștiutoare, spriginită de Poartă, de cler, care pe de o parte ține în înlanțuire un popor de mai bine de două milioane de oameni, ear' pe de alta întrebunțează isvoarele de înăvîțire publică numai în folosul unor familii privilegiate”. Se înțelege dela sine că boierii, cari tocmai se deslătau în sinul acestor privilegii și consulul rusec, care domina asupra domnului, nu erau să învoească bonjuristului Cogălniceanu să învețe astfel de principii pe bunul popor moldovean, și de aceea chiar de a doua zi după lecțiunea de deschidere, ocărnuirea lui Michail Sturdza mulțumește lui Cogălniceanu și-l desărcinează de menirea de a mai lumina mintea tinerelor generațiuni.

Deabia i-se închisese cursul și Cogălniceanu apărea în publicitate cu a treia revistă literară, care trebuia să poarte numele de „Propășirea”, foaie științifică și literară. Dar' guvernul, spăriindu-se de un titlu care însemna mersul înainte, când elementele dominante ale societății doriau pe cât se poate să rămână pe loc, nu învol botezarea revistei cu acest nume. Cogălniceanu atunci, prin o inspirațiune fericită, ca acele de cari a fost plină bogata lui carieră, lăsa în alb în chip mult mai însemnător, locul merit a primi titlul foi și puse numai sub el explicativul: „Foaie științifică și literară”. În această foaie, Cogălniceanu scrie cățiva articoli istorici: unul, care documentează tendențele lui, asupra răpirii Bucovinei și morții lui Grigorie

din cauza intrigei boierilor, loviți de Grigorie Ghica prin reducerea zilelor de muncă ale țeranilor dela 24 la 12. Și această revistă literară are soarta celorlalte. Foaia lui Cogălniceanu este oprită de a mai apare, în-dată-ce cuvîntarea rostită de el în 1843 la deschiderea cursului de istorie, fu publicată în coloanele ei.

Pe lângă aceste spornice îndeletniciri pentru dezvoltarea literaturii și a istoriei în sinul poporului român, Cogălniceanu urmărea dela întorcarea lui în țeară o idee mare, pe care nu o părăsi nici un moment, până când nu o văzu adusă la îndeplinire: anume darea la lumină a cronicelor țării Moldovei. El posedase cîteva din aceste cronice încă de pe când era în străinătate, găsite probabil la tatăl seu, care le moștenise dela bunul seu Enache Chronicarul. În istoria Românilor publicată de el la Berlin în 1837, găsim citate de mai multe-ori, între isvoare, cronica manuscrisă a lui Miron Costin, ba chiar și o cronică tot manuscrisă mîntenească, aceea a lui Radu Greceanu. Încă în întroducerea la „Arhiva română” din 1840, el spune că „Ne-am propus să publicăm o colecțiune a tuturor cronicarilor Valachiei și Moldaviei.” Această întreprindere însă este așa de mare și cere așa de însemnate jertfe în timp și bani, și mijloacele noastre sînt așa de mici, încât noi înșine nu putem să hotărîm epoca publicării ei”. El începe însă să pună „Letopisețele” s b tipar încă din 1845, deoarece ce în prefața v. II. a „Arhivei românești” el adauge, că „depăr-tându-se pe lungă vreme din țeară și prin urmare silit a părăsi ori-ce ocupațiune și întreprinderi literare, afară de colecțiunea Letopisețelor”, ce se vor publica până la sfîrșit,

roagă pe public a primi ultimul tom al Arhivei ca o luare de ziua bună, îndemnându-se nu aibă nici o părere de rău pentru continuarea acelei reviste, deoarece „Arhiva românească” va lăsa o vrednică clironomie soliei sale în „Magazinul istoric pentru Dacia”, ce apare într'adevăr în București în 1845 sub redacțiunea lui Nicolae Bălcescu și August Treboniu Laurian.

„Letopisețele Moldovei” nu trebuiau să ese de sub tipar decât în 1852. Deocamda Cogălniceanu publică din el niște extrase traduse în limba franceză, sub titlul de fragmente trase din cronicile moldovenești mîntenești. Eată titlul deplin: *Fragmentes chroniques moldaves et valaques pour servir à l'histoire de Fierre-le-Grand, Charles XII, Stanislas Lesinski, Demetre Cantemir et Constantin Brancoveanu, l'assy 1846* 2 vol.

Aceste fragmente aveau de scop de a pune la îndemîna apusenilor isvoarele românești, până atunci ne cunoscute, asupra lui Petru-cel-Mare și a luptelor sale cu Turcii. Se vede cum Cogălniceanu nu lăsa în părăsire idea concepută de el în Berlin, de a stabili o legătură intelectuală între civilizațiunea apuseană și poporul român.

După-ce atunci căutase el a face cunoscut pe acest popor lumii culte europene acum voia să arete acesteia, că și Românii contribuiau la înăvîțirea cunoștinței istoriei generale a Europei, prin cronicarii lor.

(Va urma.)

Nr. 19/1895. [1752] 1-2

Publicațiune.

Fiindcă p. t. proprietarii de case, chirișii, arăndașii etc. nu fac cu recerută punctualitate, ori foarte adese-ori nici decât anunțarea sosirii și plecării străinilor, biroul orașenesc pentru anunțarea domiciliului se simte îndemnat a aduce la cunoștință publică dispozițiile articolului de lege XXVIII. ex 1879 cu rugarea, ca acele dispoziții să se observe pe viitor strict și punctual.

§. 3.

Anunțările are să le facă :

1. Proprietarul de casă, sau plenipotențiul său :

- a) referitor la persoana sa și la persoanele aparținătoare gospodăriei sale, și peste tot referitor la toți aceia, pe care îi primește în casa, în curtea, în intra- sau extravilanul său peste zi, sau peste noapte, pe lângă plată sau gratuit fie și numai pe timp de 24 de ore, dacă cel primit nu are deja un alt domiciliu deja anunțat;
- b) referitor la chirișii lui și la persoanele aparținătoare gospodăriei acestora întrucât acestia vor fi sosit, sau vor fi plecat deodată cu chirișul.

2. Chirișul sau plenipotențiul său, sau acela, care sub un titlu oare-care locuiește într-o casă privată sau publică :

- a) referitor la persoanele aparținătoare gospodăriei sale amintite sub b) punct 1. al acestui paragraf întrucât sosirea sau plecarea nu se întâmplă deodată, ci în timp deosebit, și
- b) peste tot referitor la toți aceia, pe care îi primește în locul închiriat sau arăndat, ori în locuința sa peste zi sau peste noapte, pe lângă plată sau gratuit fie și numai pe timp de 24 de ore, dacă cel primit nu are deja un alt domiciliu deja anunțat.

3. Directorii sau șefii institutelor publice sau private de creștere sau de învățământ, a institutelor filantropice susținute din fonduri publice sau private, a convicteilor, a reuniunilor, alumnecilor, mănăstirilor, conventelor, spitalelor și a institutelor de sănătate, și peste tot a tuturor institutelor private și publice referitor la toți aceia, pe care îi primește în institutul de sub supravegherea sa.

4. Birtașii și hotelierii referitor la oaspeții și servitorii lor.

5. Conducătorii ospetărilor de bresle referitor la cei încuartați.

§. 16.

Anunțările prescrise în §. 3 despre sosire și plecare au să se facă :

- a) în timp de 8 zile în casurile descrise în punctul 1. și 2. al paragrafului 3 dacă proprietarul (plenipotențiul) sau chirișul acestuia își schimbă locuința în cuartalele obicnuite;
- b) în toate celelalte cazuri în restimp de 24 de ore.

Proprietarii de hotel și ospetării pot fi prin ordinațiune obligați a prezenta de două-ori în zi lista străinilor.

§. 19.

Ori-ce omitere, întrucât nu este împreună cu un fapt, care cade sub o pedeapsă mai grea, se pedepsește cu o amendă de 50 cr. până la 50 fl.

Sibiu, în 10 Maiu 1895.

Biroul orașenesc pentru anunțarea domiciliului.

217 szám 95.

[1714] 2-2

Pályázati hirdetés.

Szebenvármegyében tisedésben levő tisztí ügyészi állomás betöltése végett ezen a pályázatot nyitók, felhíván pályázni ohajtókát miszerint az 1883. évi I. t. cz. 5. §-ának VIII. pontja által kívánt minősítésük kimutatása mellett felszerelt beadványukat 1895. évi május hó 31. napjának délelőtti 12 óráig nálam adják be.

Ezen állomás 1200 forint évi fizetés és 200 forint évi lakbérrel van javadalmazva, az ügyvédség magán gyakorlata azonban nincs megengedve.

A kiirt állomás az 1890. évi január hó 1-től 1895. évi december hó 31-ig terjedő időszak méghátralevő részére, a vármegye törvényhatósági bizottságának 1895. évi június hó 5-én megejtendő rendes tavaszi közgyűlésen választás útján fog betölteni.

Nagyszeben, 1895. évi május hó 6-án.

Thalman, főispán.

Două cărți folositoare pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria Institutului Tipografic T. Liviu Albini, Sibiu, strada Măcelarilor 21 :

INDREPTAR PRACTIC IN ECONOMIA RURALĂ compus de cei 12 preoți intermitați în Cluj. Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

PUBLICAȚIUNE.

Prin aceasta se deschide a XVIII-a

LOTERIE FILANTROPICĂ REG. UNG. DE STAT

al cărei venit curat

este în urma p. t. deciziuni a Maiestății Sale apostolice ces. și reg. astfel de-a se împărți, încât spitalul de copii al saracilor din Pesta, reuniunea femeilor din Buda, fondul pentru orfanii și văduvele funcționarilor reg. ung. lipsiți de mijloace, mensele academice, orfelinatul de băieți din comitatul Trei-scaune, institutul de surdo-muți din Cluj, școala de surdo-muți din Arad, orfelinatul Maria din Fiume să primească fiecare câte una a zecea parte, ear' institutul Ranolderian de creștere și învățământ, spitalul general din Nagy-Mihály, reuniunea crucea albă și institutul domnișoarelor anglicane din Budapesta fiecare câte una a douăzecea parte.

Căștigurile fixate în număr de 3282

se urcă conform planului de sortire la suma de fl. 160.000 și anume :

1 câștig principal cu	60000 fl.	2 câștiguri de câte	2000 fl.
1 " " " "	15000 " "	4 " " " "	1000 " "
1 " " " "	10000 " "	20 " " " "	500 " "
1 câștig cu	5000 " "	50 " " " "	100 " "
1 " " " "	4000 " "	200 " " " "	50 " "
1 " " " "	3000 " "	3000 " " " "	10 " "

Sortirea se va face irevocabil la 26 Iunie 1895.

Un sort costă 2 florini v. a.

Losuri se pot câpăta : la direcțiunea loteriei în Budapesta (Pesta, oficiul de vamă, mezanin), la toate oficiile de loterie, de sare și de dare, la cele mai multe oficii de poștă, la „Merkur“ în Viena și la organele instituite pentru vânzarea acestor sorturi în toate orașele și localitățile mai însemnate.

Budapesta, 17 Ianuarie 1895.

Direcțiunea loteriei reg. ung. de stat.

Tocmai a apărut și se află de vânzare la librăria Institutului Tipografic în Sibiu :

CESTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR ȘI MODURILE SOLUȚIUNII SALE IN UNGARIA DE AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr. v. a.

cu trimitere postală 55 cr. v. a.

A eșit de sub tipar :

HOMO SUM.

ROMAN

DE

GEORGE EBERS.

Prețul 1 fl. sau 2 lei 50 bani.

Institutul Tipografic în Sibiu.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Maiu 1895.

Budapesta—Predeal											
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
10.05	8.05	2.15	3.15	5.45	9.15	pl. Viena	sos.	3.15	1.55	1.55	7.20
8.30	2.15	3.15	5.45	9.15	pl. Budapesta	↑	sos.	5.45	7.25	7.25	1.50
11.21	4.16	6.52	9.02	11.12	Szolnok	↑	sos.	2.29	5.23	3.87	11.44
1.38	5.48	11.38	12.48		P. Ladány	↑	sos.	12.05	3.46	1.19	10.03
3.42	7.09	1.48	2.12	sos.	Oradea-mare	↑	pl.	2.26	11.04	8.48	11.32
3.58	7.15	2.06	2.20	pl.	Mező-Telegd	↑	sos.	2.19	10.44	8.38	11.17
4.38	7.43	3.08	2.50		Rév	↑	sos.	1.52	10.07	8.11	10.42
5.20	8.18	3.45	3.26		Bratec	↑	sos.	1.26	9.30	7.16	10.08
5.43		4.06			Cincia	↑	sos.	9.10	8.10	9.50	
6.32	9.07	2.52	4.58	4.17	Huedin	↑	sos.	5.40	12.47	7.08	9.19
7.16	9.37	3.51	5.32	4.50	Ghirbău	↑	sos.	4.52	12.17	7.54	6.39
8.07		5.05	6.24		Cin	↑	pl.	2.55	6.14	5.25	7.77
8.34	10.37	6.14	6.59	sos.	Apahida	↑	pl.	11.01	6.14	5.25	7.77
8.49	11.10	8.40	6.11	pl.	Ghirbău	↑	sos.	10.45	5.45	4.48	6.35
9.06	11.32	9.08	6.27		Cucerdea	↑	sos.		5.18	4.28	6.27
10.12	12.50	10.40	7.27		Uicara	↑	sos.	9.24	3.58	3.11	5.21
10.40	1.25	11.25	7.50		Vintul-de-sus	↑	sos.	8.54	3.06	2.20	4.47
10.59	1.43	11.54			Aud	↑	sos.		2.48	2.41	4.31
11.07	1.52	12.04			Teiuș	↑	pl.		2.40	1.51	4.24
11.31	2.18	12.34	8.17		Crăciunel	↑	pl.	8.23	2.11	1.23	4.03
11.48	2.40		8.38	sos.	Blaj	↑	pl.	8.06	1.45	12.54	3.42
12.25		1.40	8.38	pl.	Micăsasa	↑	sos.	7.59	1.10		2.49
12.52		2.17			Copșa-mică	↑	pl.	12.39			2.24
1.06		2.35	9.09		Medias	↑	sos.	12.24			2.10
1.37		3.14			Elisabetopol	↑	sos.	11.48			1.18
1.52		3.34	9.42	sos.	Sighisoara	↑	pl.	6.56	11.29		1.18
2.13		3.49	9.44	pl.	Hagfalu	↑	sos.	6.54	11.14		1.01
2.32		4.11	9.59		Homorod	↑	sos.	6.41	10.55		12.46
3.04		4.48	10.22		Agostonfalva	↑	sos.	6.20	10.21		12.16
3.40		5.27	10.51		Apahida	↑	sos.	5.58	9.42		11.39
4.03		6.10	11.12		Feldioara	↑	sos.	5.38	9.13		11.17
5.34		7.50	12.26		Brasov	↑	pl.	4.27	7.45		10.02
6.12		8.30	12.58		Timiș	↑	sos.	3.58	7.02		9.22
6.41		9.08	1.15		Predeal	↑	pl.	3.37	6.56		8.57
7.16		9.38	1.84		Bucuresti	↑	pl.	3.16	5.58		8.28
8		10.25	2.09	sos.				2.45	5.08		7.48
11.11		2.19	pl.								
12.26		3.01									
1.11		3.31									
8.30		9.30	sos.								

Budapesta—Arad—Teiuș											
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
8.05	1.55	10.10		pl. Viena	sos.	7.20	1.10	6.10			
9.10	3.55	6.52	6.10	Budapesta	↑	7.20	1.10	6.10			
2.30	4.30	7.02	6.35	Szolnok	↑	4.14	11.19	2.58	9.30	10.58	
2.44	4.42		6.46	Arad	↑	11.20	8.18	9.40	5.15	3.56	
3.14	5.04		7.06	Glogova	↑	10.38		8.43		6.46	
3.31	5.15		7.17	Gyurok	↑	10.15		8.19		6.17	
3.58	5.33	7.47	7.34	Pauli	↑	10.02		8.06		6.01	
4.30	5.57		7.57	Radna-Lipova	↑	9.49	7.26	7.58		5.45	
4.50	6.13		8.13	Conop	↑	9.19		7.22		5.07	
5.40	6.58	8.48	8.53	Berzava	↑	9.02		7.05		4.49	
				Soborin	↑	8.20	6.54	6.23		4.11	
				Zam	↑	7.45	6.18	5.46			
				Gurasada	↑	7.15		5.16			
				Ilia	↑	7.01	5.45	5.05			
				Branicica	↑	6.44		4.89			
				Deva	↑	6.20	5.19	4.14	10.52		
				Simeria (Piski)	↑	6.05	5.07	3.57	10.33		
				Orștie	↑	5.09	4.39	3.17	9.51		
				Jibot	↑	4.44		2.54	9.27		
				Vintul-de-jos	↑	4.22		2.31	9.03		
				Alba-Iulia	↑	4.04	3.59	2.31	8.47		
				Teiuș	↑	3.19	3.36	1.38	8.11	8.56	

Copșa-mică—Sibiu—Avrig—Făgăraș											
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
2.30	4.45	11.34	7.10	pl. Copșa-mică	sos.	9.34	3.39	6.21	12.35		
3.57	6.31	1.03	8.50	Ocna	↑	8.11	2.01	5.11	11.01		
4.19	7.01	1.25	9.15	Sibiu	↑	7.44	1.31	4.49	10.30		
4.36		1.46		Avrig	↑	7.28			8.33		
6.16		3.31		Făgăraș	↑	6.02			6.54		
6.42		6.08			pl.	3.28			4.05		

Cucerdea—Oșorheiu—Regh-săs.											
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
2.25	3.10	3.11	8.59	pl. Cucerdea	sos.	7.41	2.36	8.31	1.18		
3.14	8.51	3.52	9.40	Ludoș	↑	7.09	1.58	7.43	12.32		
5.07	10.27	5.28	11.11	Oșorheiu	↑	5.30	12.25	5.50	10.55		
5.40	10.42	5.36		Regh-săs.	↑		9.20	5.04			
7.19	12.21	7.19			pl.		7.49	3.25			

Ghirbău—Turda											
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
7.33	11.11	4.11	10.19	Ghirbău	↑	5.10	10.30	3.30	9.12		
7.58	11.20	4.20	10.59	Turda	↑	4.50	10.10	3.10	8.52		

Sighisoara—Odorheiu											
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
	3.22	11.08									